

ΠΟΥΛΙΑ

(Η ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΟΡΦΑΝΗ)

19ον

Η πρώτη απόπειρα ήγιενε κι' άλλες σήμερα. Ην δέν πι: στενείς κατά τα ταβάνι. Τό μεσημέρι τορέξαν και παρά τρέχα νά μήν ξέχεις αδεντικό. Όθεδς δώμας έβαλε το χέρι του. Μάζ φύλαξε μέχρι τη στιγμή.

Ό Κριάρης άκοντας τά λόγια και βλέποντας τό χάλασμα άπο τό δλήμα στο ταβάνι, φώναξε με ασφυγμένες τις γροθίες:

—Άν κάνουν ήγα τέτοιο, δρκίζουμε νά τους ψήσω συβλαστούς.

—Βλέποντας τό λέσι ή καρδιά σου Πέτρο, κολάκεψε δ λινές. Μά δι τέλες δέν ώφελε. Σκοτώς είναι νά προλέσουμε τό κκοδ και θη νά έκδυκθομε.

—Κρι για νά προλαβέμε συνέχισες έκεινος—πρέπει νά τόν ξεμπρέθουμε πρώτοι έμεις. Ήρθεσε λοιπόν και δάλια καλά στο νου σου δι, τι θα σους είπω: «Ο Ρούσος και κάνεις δάλιος που θα πάρει μαζύ του για φύλαξη, θα δέν μείλογα στόν φύλαξη για νά ρωτήσουν και τό Βουλευτή τους για τό φόνο τό άφεντη σου. Εκείνος έφερεις είναι έχθρος μας. Και θα τους είπει: «Εμπρές».

Τώρα έσω: Θα πάρεις τό γκρα και μιά δεκτηρία, έφω και γά πάσα, φωνήγια και θα δέν νά κρυψεταις στο Μεσολογγάκι. Έρεις, έκει είναι κλεισόδυρα. «Αν μπεις λιγάκι φυλάκτη, μάτι διάθα σε κάθη. Θα πάσεις, θέσι κοντά στό δρόμο. Σεκίνα άπο δώ με τό σύρουμα. Καβάλα τό άλλο για τον άφεντη σου. Κατά το λάγο του άφεντης σου και κέντα το λιγό ίδια νά είσαι έκει πριν φέξεις. Ταστερά μπώλατο και έναν κανείς πού τον κατάλαβε. Εκείνος τού φώναξε:

—Ε, Κουμπάρε. Βιαστικό σε θέλω, πώς πάιει δ άγωνα;

(Συνεχίζεται)

ΣΠΑΝΙΑ ΒΙΒΛΙΑ

Πολιτού: «Έλλας έμιλογραφέμενο. Ορειβασίο: «Έργα Γερμανού: «Αποινημονεύματα. Κατσελίδης: «Τό Νόμισμα, Καλλιγράφης: Θάνατος Βλίκα. Καπετάν Μιχαήλης κ.π. Καί δι τέλεικοντος θέλω, μπάρι αδριό πρέπει νά μενίνες άστελους στόν κρυψώνα σου. Και τό δράδου που θα ξαναγρύψουν... Εξερεις. Στό σταρόδ. Μπάρι και κάτω. Πρόσεις μην άστοχής γιατί κάθηκες ή καλύτερα χειρήκαμε. Σαν τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Ο Κριάρης κάταξε έρωτηματικά τόν άφεντη του, έπιζηντας από κει άποτροπή. Εκείνος πού ώς τή στιγμή μέ χυμένο τό κεφάλι στις παλέμες σκους αμίλητος, κατάλαβε και είπε:

—Ναι Πέτρο... Πρέπει... Πρέπει νά λειψεις τό χτήνος από τή μέση, για νά ησυχήσουμε μια για πάντα.

—Σύμφωνοι... έξειν—έχα με κι' ο Κριάρης άπο τιλότιμο.

Τή στιγμή έκεινη έμοιαζε με κυνηγόσκολο που δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ίδεις νά πεφτή μήν έγγεις στό δρόμο. Κατά τό λόγιο και άπο μονοτάτια μπροστόργα τους και δάλιο. Οι σύγραφοι του και παλικαράδες του, ώς που νά καταλάουν, τό τι έπισταν, έστιν θά τόδες έχεις πάρει πόδι. Και ούτε θα ξέρουν και κανείς ποτέ δε θα μάθει άπο πού τούς ήθεις. Σύμφωνα;

Τό πρωί τής άλλης ήμέρας δ Νικολόπουλος έπινησε καταστακτικό πού δειλάζει μά πέρτει στό ρέμα απούντας στή φιλοτιμία τής ράτσας του και στή προτροπή το αφέντη.

—Διά τόν ί